

Beter Leven kenmerk onterecht beschuldigd van dierenleed

Met de krantenkop 'Dierenleed ondanks keurmerk' is de Dierenbescherming vandaag slachtoffer van een tendentius artikel over het Beter Leven kenmerk in diverse regionale dagbladen. Een journaliste van de Persdienst gaat in het stuk uit van verkeerde aannames en presenteert feiten die niet kloppen. Inmiddels heeft de betreffende verslaggeefster in een mail aan de Dierenbescherming al wel erkend dat de kop van het artikel te ver gaat.

"Ik zie nu de kop boven mijn verhaal op onze voorpagina", schrijft verslaggeefster Annemieke van Dongen. "Daar schrik ik een beetje van. Die heb ik er niet zo boven gezet; dat 'dierenleed' is een interpretatie van de eindredactie waar ik me van distantieer". Directeur Frank Dales van de Dierenbescherming is echter woest om de al aangerichte schade. "Wij hebben met eer en geweten een keurmerk gelanceerd dat inmiddels 25 miljoen dieren een aantoonbaar beter leven heeft gegeven. Dat wordt door onafhankelijke instanties gecontroleerd. Dit verdienen wij niet". Dales beraadt zich nog op mogelijke stappen richting de Persdienst waar de verslaggeefster voor werkt.

Volgens de Dierenbescherming is de aanleiding van de hetze tegen het Beter Leven kenmerk een groep boeren die een afwijzing heeft gekregen voor het Beter Leven kenmerk. "Dat vonden wij erg jammer en spijtig, maar vanwege de strenge controlesystematiek kon de Dierenbescherming niet anders", aldus Dales. Het gaat om boeren die hun vleesrunderen extensief en diervriendelijker houden, maar te klein zijn om genoeg te kunnen produceren voor supermarkten. Daarom zetten zij hun vlees af bij slagers, waar de Stichting Beter Leven kenmerk geen keurmerk aan kan geven. Bij slagers, die onverpakt vlees verkopen van diverse afkomst, is dat niet goed mogelijk en ligt fraude op de loer.

In een vervolg op het artikel verderop in de krant laat de journaliste de begrijpelijk gefrustreerde boeren aan het woord, die moeite hebben de concurrentie met de grote vleesproducenten aan te gaan. Ze verklaren dat de Dierenbescherming voor de grote concurrenten de criteria versoepelt. "Twee of zelfs drie sterren zou ik fluitend moeten kunnen krijgen. Dat probeer ik al jaren, maar het schiet niet op. Met driehonderd koeien ben ik een kleine speler", zegt een boze boer in de krant. Dales begrijpt de boeren, maar snapt niet dat de journaliste de visie van deze mensen tot de hare heeft gemaakt.

"We hebben uitgelegd hoe het zit, maar blijkbaar heeft deze verslaggeefster het niet begrepen. In het stuk van de Persdienst is daarom nu een cruciale fout geslopen waar de journaliste optekent dat *kleine boerderijen en slachterijen lastiger te controleren zijn*. "Daar gaat het helemaal niet om", zegt Dales. "Kleine boerderijen zijn juist prima te controleren en het gaat niet om slachterijen maar om slagers! Punt is juist dat we slagers helaas geen kenmerk kunnen geven omdat zij allerlei onverpakt vlees van diverse oorsprong samenbrengen in hun vitrines. Waar het vlees vandaan komt is dan niet meer te traceren".

In het artikel geeft de journaliste drie voorbeelden die duidelijk zouden moeten maken dat de Dierenbescherming 'concessies' doet aan grote marktpartijen bij de toekenning van het Beter Leven kenmerk. Zo zou lers rundvlees dat onder meer bij Albert Heijn te koop is onterecht het Beter Leven kenmerk hebben gekregen. Volgens de Dierenbescherming is dat niet het geval. De criteria zijn niet in beton gegoten en er wordt per geval een zorgvuldige afweging gemaakt op basis van de meest recente wetenschappelijke inzichten. Voor de lerse runderen was

doorslaggevend dat zij negen maanden per jaar zeer diervriendelijk op onmetelijke weiden leven en daar volledig hun gang kunnen gaan. "Dat heeft bij ons de doorslag bij de erkenning gegeven", zegt Frank Dales. Echter, om het kenmerk te kunnen behouden, werd afgesproken dat de dieren voor de relatief korte duur die ze in de winter op stal staan meer ruimte zouden krijgen en een zachte vloer om op te liggen. "Bovendien hebben we de boeren gedwongen te stoppen met onverdoofd castreren". Toen vorig jaar bleek dat niet aan deze extra eisen kon worden voldaan, is het kenmerk van de verpakking bij Albert Heijn gehaald.

In het artikel wordt verder beweerd dat de Dierenbescherming het een leverancier van Franse runderen makkelijk heeft gemaakt om twee sterren te krijgen door de maximale transportduur met twee uur te verlengen. De suggestie wordt gewekt dat de Dierenbescherming haar eisen 'afzwakt' om aan de vraag te kunnen voldoen en zelfs dieren uit Zuid-Frankrijk te halen. Ook hier wordt een deel van het verhaal verteld. Net als bij de Ierse runderen is gekeken naar de zeer extensieve wijze waarop de dieren worden gehouden. "Die is meer dan sterwaardig", stelt Dales, "maar om de dieren uit Frankrijk naar Nederland te brengen, om ze hier nog ruim een jaar bij boeren te plaatsen, bleek meer dan acht uur nodig te zijn. Wij hebben toen wetenschappers laten beoordelen of het verantwoord is deze dieren in dit specifieke geval eventueel twee uur langer te vervoeren. Dat bleek het geval".

De strategie van het Beter Leven kenmerk om stapsgewijs en per situatie aangepast verbeteringen te realiseren, gold ook voor de overstap van miljoenen plofkoppen op een sterker ras met ruimte en afleiding door Plukon, dat onder meer levert aan Albert Heijn. "In onze uitgangspunten voor de toekenning van een ster staat dat de dieren een overdekte uitloop moeten hebben. Om boeren de gelegenheid te geven die te bouwen en dat te kunnen betalen, hebben we ze alvast het kenmerk gegeven onder de voorwaarde dat de dieren nóg meer ruimte krijgen dan voorgeschreven met de verplichting binnen vijf jaar de uitloop te bouwen. Dat is inmiddels gebeurd. Wij staan honderd procent achter deze werkwijze, die nu wordt afgeschilderd als zouden wij onze eisen afzwakken. Wij geven miljoenen dieren een beter leven. Dáár gaat het ons om", stelt Frank Dales.

Dales legt tenslotte uit dat boeren soms enorme investeringen moeten doen om dieren een beter leven te geven. Daarom gunnen we ze in bepaalde gevallen tijd om aan aanvullende eisen te voldoen zodat ze in staat zijn direct geld terug te verdienen. Pas dan is het mogelijk met elkaar stappen te zetten. Dat zijn geen concessies aan, of afzwakkingen van, onze eisen, maar puur realisme in het belang van de dieren in de vee-industrie